

Skeljatroloinginn oyðileggur botnin

Fyri at sleppa undan at seta har trolað hevur verið eftir skeljum, bað útróðrarfelagið í fjør myndugleikarnar um at upplýsa, hvar skeljatroloarin Norðheim hevði veiðuloyvi. Svarið var, at eitt veiðiloyvi er eitt privat skjal...

Trolinginn eftir Jákupskel verður av útróðrarmonnum mett at vera nakað av tí mest skaðiliga sum er. Botnurin verður grivin upp, og fiskurin stýgður burtur.

Tað vísir seg, at har skeljatroloari hevur verið, fæst ikki fiskur, sigur Frits Olsen.

Tí seta teir ikki, har teir vita, at skeljatroloari hevur verið. Men tað er ikki so lætt at fáa upplýst.

Fyrirspurning til V&B

Serliga er tað skeljatroloarin Norðheim, sum sambært Frits hevur oyðilagt nógvar fyri línumenn í Klaksvík.

Tí sendi útróðrarfelagið í fjør ein fyrirspurning til

Vaktar & Bjargingartænastuna um, hvar hvar Norðheim hevði fiskiloyvi.

Hetta gjørdi vit eftir áheitan frá fleiri línumönnum, greiðir Frits frá. Orsøkin var, at teir vildu sleppa undan at seta, har Norðheim hevði fiskiloyvi - tí tað vísir seg ferð eftir ferð, at har fekst ikki fiskur. Vistu vit hvar Norðheim hevði loyvi at veiða, kundu vit so laga okkara útróður eftir tí.

Persónligt skjal

Men hetta bar ikki til at fáa upplýst! Svarið, útróðrarfelagið fekk 27. oktober í fjør, var soljóðandi:

»Tá veiðiloyvi hjá Norðheim má metast sum

eitt persónligt skjal, kann vaktar og Bjargingartænastan ikki lata øðrum avrit av hesum. Norðheim hevur fingið loyvi eftir kunngerð nr. 48, dagfest 10. mai 1989. Í loyvinum stendur, at veiðan er avmarkað til beinleidis veiðu eftir Jákupskel á leiðini eystanfyrir nólsoynna. Loyvið er ikki avmarkað til annað ávíst øki eystanfyrir nólsoynna».

Brævið er undirskrivað Vaktar og Bjargingartænastan/Johan Ziskason.

Tvæll

Fyrirspurningurin hjá Útróðrarfelagnum bleiv also ikki svaraður. Vaktar og Bjargingartænastan

vildi ikki greitt upplýsa, hvar Norðheim hevði loyvi at royna.

Og tað heldur Frits Olsen vera sera løgð.

Síðani nær er eitt fiskiloyvi, ein fær frá Landsstýrinum blivið eitt privat mál? spyr hann.

Eg dugið ikki at sigga hatta brævið sum annað enn tvæll og fjas, sigur hann. - Og eg haldi tað vera gott gjørt, at hatta skal vera svarið vit fáa uppá ein hampuligan fyrirspurning. Tað sigur eitt sindur um virðingina fyri okkum.

Lína og hákur. Hetta er tann reiðskapur, sum ger botninum minst skaða. (Savnsmynd)

Bygnaðarnevndin er vandamikil

Bygnaðarnevndin beyð fiskivinnuráðnum til fundar 28. juni, har ráðið kundi gera viðmerkingar til álitid hjá nevndini. Formenninir í Meginfelag Útróðrarmanna og Klaksvíkar Útróðrarfelag fingur fundarinnkallingina eftir, at fundurin var liðugur

Frits Olsen hevði vónað, at bygnaðarnevndin, hvørs arbeiðssetningur var »við atliti til at gagnnýta náttúrufrutlfeingið opimalt og burðardygt undir marknaðarbúskapartreytu m at gera útrokningar fyri fleiri samansetingar av veiðiflotanum«, fór á koma við einum uppskotið, sum bar á rétta leið.

Men tað var eitt stórt

vónbrot at lesa frágreiðingina.

Tað er ongin ivi um, at nevndin vil hava hukaflotan niðurlagdan, heldur Frits.

Trolinginn skal varðveitast, hóast hon er nógvar mein oyðandi fyri stovnin, gevur nógvar færri arbeiðspláss, og er nógvar dýrari, sigur hann.

Tað kanska ljóðar

ógvussligt, men eg kalli hatta eitt makkverk! Hvørki meir ella minni. Verður hatta kósín vit skulu fylgja, kemur fiskur aldrin aftur á okkara leiðir.

Orsøkin til at álitid hjá bygnaðarnevndini bleiv sum tað bleiv, stendst m.a. av, at húkamenn als ikki hava verið við í nevndini.

Og viðmerkingarnar hjá teimum sluppu heldur ikki við, tá álitid varð handað landsstýrinum!

Húkamenn hildnir uttanfyri

Frits Olsen er varalimur fyri Bjarna Vestergaard, formann í Meginfelag Útróðrarmanna, í fiskivinnuráðnum. Hann plagar tí eisini at fáa fundarboð, tá ráðið skal á fund.

Og áðrenn álitid hjá bygnaðarnevndini skuldi handast landsstýrinum, skuldu limirnir í fiskivinnuráðnum sleppa at gera sínar viðmerkingar.

Teir skuldi fáa álitid á einum fundi 28. juni kl. 9.00.

Í innkallingini til henda fund, skrivaði bygnaðarnevndin m.a.:

»Á fundinum fara umboð fyri bygnaðarnevndina at handa limunum (í fiskivinnuráðnum) álitid hjá nevndini.

Ætlanin er síðani at geva limunum høvi til - um teir ynskja tað - at gera stutta skrivliga viðmerking til høvudstankarnar í álitinum. Um hesar skrivligu viðmerkingar eru nevndini í hendi í seinasta lagi mikumorgunin 30. juni, verða tær lagdar afturat frágreiðingini hjá nevndini, áðrenn hon verður latin landsstýrinum 1. juli 1993».

Fekk brævið eftir fundin!

Brævið er dagfest 25. juni.

Men Frits Olsen fekk tað ikki fyrr enn posturin kom klokkan fimm minuttir í tólv tann 28. juni. Also

tríggjar tímar eftir, at fundurin skuldi byrja!

Eg ringdi beinanvegin til Bjarna Vestergaard fyri at vita, um hann var á fundinum, greiðir Frits Olsen frá.

Men tað var Bjarni ikki. Hann var við hús. Hann hevði framvegis ikki fingið innkallingina til fundin!

Tilætlað?

Høvdu vit sloppið at gjørt viðmerkingar, er eingin ivi um, at vit høvdu havt nógvar at sagt, heldur Frits fyri. - Men tað sluppu vit ikki - við tí úrslitið, at landsstýrið fekk eitt út av

lagið illa umhugsað og snæverskygt álit.

Eg kann sjálvandi ikki fara at siga, at vit blivu hildnir uttanfyri við vilja, men mannagongdina má eg íð hvussu er átala, sigur Frits.

Gjøgnum fleiri ár eru korini hjá útróðrimum versnað. Verður álitid hjá bygnaðarnevndini fylgt, verður heilt galið, ventar Frits Olsen

